

FRA HJÆLP TIL SELVHJÆLP

DANSK FOLKEPARTIS UDSPIL TIL EN BEDRE OG
MERE MODERNE ULANDSHJÆLP

2021

INDHOLD

Indledning	3
1. Mikrolån	4
2. Modtagere af ulandshjælp skal tage imod udviste borgere	5
3. Verdens kristne skal ikke lades i stikken	6
4. Beskyt dyr og skove i ulandene	8
5. Danmark skal prioritere små lande	9
6. Vi skal selv bestemme mere over hjælpen	10
7. Bæredygtighed og ligestilling med familieplanlægning	12
Bilag	14

Kontakt

Ordfører for udviklingsbistand Alex Ahrendtsen

Mobil 6162 5154

Mail dfalah@ft.dk

INDLEDNING

Dansk Folkeparti vil gerne hjælpe mennesker i nød, men ligesom halvdelen af danskerne mener vi, at størstedelen af de penge, vi bruger på ulandsbistand, ender i de forkerte lommer. Målinger viser også, at 4 ud af 10 af danskere mener, at vi bruger for mange penge på udviklingsbistand, selvom næsten 6 ud af 10 danskere er tilhængere af udviklingssamarbejdet.¹

Tiden er løbet fra den nuværende måde at gøre tingene på, fordi den er gammeldags. Der dukker nemlig mange spørgsmål op, når talen falder på dansk hjælp til fattige og underudviklede lande. Hvorfor giver vi fx penge til brutale og korrupte diktaturer? Eller til velhavende lande i vækst som Kina? Til lande, som forfølger kristne? Til regeringer, der ikke vil tage imod deres udviste borgere? Der er med andre ord brug for at nytænke ulandshjælpen, og ikke mindst, hvordan vi sikrer os, at pengene bliver brugt, som de skal.

Dansk Folkeparti vil derfor

- støtte mennesker direkte ved hjælp af mikrolån
- stille krav om noget for noget til modtagerlande af udviste borgere
- prioritere vores ulandsbistand på mennesker, vi deler værdier med
- støtte kirkelige og folkeligt forankrede organisationer direkte
- hjælpe truede dyr og forhindre skovhugst
- familieplanlægning som forudsætning for at modtage ulandshjælp

1, 9, 10 Danskernes kendskab og holdninger til det danske udviklingssamarbejde og verdensmålene (PDF), 2019, Udenrigsministeriet [https://um.dk/~media/um/danish-site/documents/danida/det-goer-vi/u-landsoplysning/rapport pct.20 pct.202019 pct.20 pct.20danskernes pct.20kendskab pct.20og pct.20holdninger pct.20til pct.20det pct.20danske pct.20udviklingssamarbejde pct.20og pct.20verdensmlene.pdf?la=da](https://um.dk/~media/um/danish-site/documents/danida/det-goer-vi/u-landsoplysning/rapport%20pct.20pct.202019%20pct.20pct.20danskernes%20kendskab%20og%20holdninger%20til%20det%20danske%20udviklingssamarbejde%20og%20verdensmlene.pdf?la=da)

I. MIKROLÅN

51 pct. af danskerne mener, at størstedelen af de penge, der bruges på udviklingsbistand, havner i de forkerte lommer.² Vi vil derfor omlægge halvdelen af ulandsbistanden, så den fremover gives som mikrolån, der kan hjælpe små erhvervsdrivende i modtagerlandene. Det vil forhindre, at korrupte administrationer mm. kan berige sig på danskernes bekostning. Mikrolån kan kun gives til dem, der selv stiller kapital til rådighed.

Den moderne teknologi gør det muligt at virkeliggøre denne omlægning. Banksektoren har oplevet en større revolution som resultat af lettere adgang til elektricitet, mobiltelefoner og dækning. Det har skabt en helt ny sektor, som i dag kendes som Fintech – finansiell teknologi.

I Kenya fx har man i snart 15 år kunnet overføre penge med blot en mobil, og i dag udgør volumen af Kenyas overførsler via mobiltelefoner hele 55 pct. af BNP.³ Der er i dag mange virksomheder, der tilbyder bankydelser og overførsler via mobiltelefonen. Banktjenester som MoneyOnMobile, Absa, GCash, Globe, M-Pesa,⁴ Eazzy Banking, CRDB, mCash m.fl. har gjort det muligt at betale over mobilen i lande som Kenya, Tanzania, Ghana, Filippinerne, Indien, Bangladesh og Sydafrika. Alene M-Pesa betjener mere end 40 millioner mennesker i Afrika.⁵

Med andre ord kan man overføre selv små beløb til millioner af afrikanere, da teknologien gør det muligt at hjælpe mennesker og dermed gøre dem uafhængige af korrupte myndigheder.

2 Danskernes kendskab og holdninger til det danske udviklingssamarbejde og FN's verdensmål, 2020, Udenrigsministeriet https://um.dk/~media/um/danish-site/documents/nyheder/danskernes_pct.20kendskab_pct.20og_pct.20holdninger_pct.20til_pct.20det_pct.20danske_pct.20udviklingssamarbejde_pct.20og_pct.20verdensmalene_pct.20_pct.20udenrigsmini.pdf?la=da

3 Why are mobile payments so successful in developing countries?, 18.08.2017 <https://www.bbva.com/en/mobile-payments-successful-developing-countries/>

4 Mobile Payments Go Viral M-PESA in Kenya, 2010, Verdensbanken http://documents1.worldbank.org/curated/en/304221468001788072/930107812_201408251051724/additional/634310PUB0Yes0061512B09780821387450.pdf

5 "Vodafone is the largest mobile and fixed network operator in Europe, is the world's largest IoT connectivity provider, and our M-Pesa technology platform in Africa enables over 42 million people to benefit from access to mobile payments and financial services. We operate mobile and fixed networks in 21 countries and partner with mobile networks in 48 more."

2. MODTAGERE AF ULANDSHJÆLP SKAL TAGE IMOD UDVISTE BORGERE

Lande, der ikke samarbejder fuldt ud og velvilligt med Danmark, skal slet ikke modtage ulands-hjælp. Der har været en række eksempler på lande, der ikke ønsker at samarbejde, når det drejer sig om hjemtagelse af egne statsborgere.⁶ Det vil vi naturligvis ikke acceptere.

Det skal være muligt at stoppe projekter i modtagerlandet med kort varsel, tilbageholde midler og gøre overførslen af midler betinget. Vi foreslår som udgangspunkt, at alle udgifter til mennesker, der ikke er danske statsborgere, afholdes over ulandsbistanden. Derudover ønsker vi at lave en letforståelig ordning, hvor den resterende ulandsbistand i finansåret for det pågældende land tilbageholdes og udbetales i rater, der svarer til det antal asylansøgere med endeligt afslag, udvisningsdømte samt andre udlændinge på tålt ophold, osv., når det pågældende land modtager sine egne statsborgere i hjemlandet.

Dagstaksten for opholdet i Danmark, som opgøres som enhedsudgiften pr. årsperson og som udgør 300.000,- DKK,⁷ modregnes i bistandshjælpen for det pågældende land fra den dato, modtagerlandet gives varsel om vores ønske om at udsende deres statsborger. På den måde giver vi modtagerlandet et klart og tydeligt incitament til at samarbejde med os.

⁶ Spørgsmål 96 til udviklingsministeren om udviklingsbistand, 10.01.2020
<https://www.ft.dk/samling/20191/almindel/uu/spm/96/svar/1624603/2134433/index.htm>

⁷ <https://www.ft.dk/samling/20191/lovforslag/l206/spm/174/svar/1693512/2252521/index.htm>

3. VERDENS KRISTNE SKAL IKKE LADES I STIKKEN

Vi ønsker at øge andelen af ulandsbistand til kirkelige organisationer, der vil forbedre vilkårene for verdens kristne, med 5 procentpoint hvert år, indtil vi når op på 25 pct. af den bilaterale udviklingshjælp. Vi ønsker at hjælpe de mennesker, vi har noget tilfælles med, og hvor vi har mulighed for at have en positiv indflydelse. Med det ambitiøse, men realistiske mål om 25 pct. vil Danmark få en klar kristen og kirkelig profil, så ingen i udlandet er i tvivl om, at vi står på de forfulgte kristnes side.

Vi foreslår, at man styrker Center for Kirkeligt Udviklingssamarbejde og kraftigt forøger DM-RU-puljen (Dansk Missionsråds Udviklingsafdeling).

De lande, der giver mest i udviklingsbistand, er kristne lande, navnlig kristne nordeuropæiske lande. Tre ud af de fire lande, som giver mest pr. indbygger i hele verden, ligger i Skandinavien. Det er Danmark, Norge og Sverige.⁸ Vi giver til lande i Asien, Afrika, Sydamerika og Mellemøsten. Vi giver til nogle af verdens fattigste lande som Zambia, men vi giver også til Kina, som i dag er et velstående land i rivende udvikling med hundredvis af dollarmilliardærer.

Vi skal beskytte verdens forfulgte kristne. Vi har både et skæbnefællesskab og et ansvar over for vore kristne medmennesker, og derfor fortjener de vores opmærksomhed og hjælp. Vi har bemærket, at Udenrigsministeriet har ændret vejledningen for udarbejdelse af nye strategiske landeprogrammer og projekter og inkluderet værdier som tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed.⁹ Vi konstaterer dog med nogen fortvivlelse, at det er svært at få ministeren til at forpligte sig til noget konkret, hvad angår religionsfrihed,¹⁰ og at Danmark samtidig giver et betydeligt beløb til hele 31 lande, som befinder sig på organisationen Åbne Døres liste over verdens 50 værste lande at være kristen i.¹¹

Retten til religions- og trosfrihed skal være afgørende for lande, der modtager bistandshjælp fra Danmark. Derfor er det særligt problematisk, at vi samarbejder med og sender penge til en række lande, hvor det er farligt at være kristen. Ifølge Åbne Døre er udenrigsministeriets 8 ud af 13 prioritetslande blandt verdens 50 farligste lande at være kristen i. Disse lande er Afghanistan, Bangladesh, Burkina Faso, Etiopien, Kenya, Mali, Myanmar og Somalia. Yderligere 3 af de 13 lande har været på listen eller er tæt på at komme på listen. Disse lande er Niger, Palæstina, Uganda. Det betyder at kun to lande ikke enten er på eller har været på listen, Ghana og Tanzania.

8 Officiel udviklingsbistand i OECD fra 1960 -2019 https://public.tableau.com/views/ODA-GNI_15868746590080/ODA1960-2019?_pct.3Adisplay_count=y&publish=yes&pct.3Aorigin=viz_share_link_pct.3F&pct.3AshowVizHome=no#1

9 Country Strategic Frameworks, Programs and Projects https://amg.um.dk/~media/amg/documents/programmes_pct.20and_pct.20projects/guidelines_pct.20country_pct.20strategic_pct.20frameworks_pct.20programmes_pct.20projects/bilag_pct.20i_pct.20boksen/standard_pct.20annexer/annex_pct.201_pct.20- pct.20context_pct.20analysis.docx?la=en

10 Spørgsmål 208 til udenrigsministeren, 15.03.2021. <https://www.ft.dk/samling/20201/almdel/uru/spm/208/svar/1768564/2370330.pdf>

11 Bilag

Overalt i verden er kristne forfulgt, men især i den muslimske verden. Vores opgave i de kommende år bliver at hjælpe kristne minoriteter i muslimske lande, for også de har ret til et værdigt liv. Bistandshjælpen til de lande, vi støtter, hvor det er forbundet med betydeligt fare at være kristen, bør omlægges øjeblikkeligt til fordel for kristne minoriteter i netop disse lande.

Forfølgelsen af kristne i nogle af disse lande er ikke en tilfældighed. De muslimske lande lider nemlig af en række problemer, som de selv er skyld i, og som de kun selv kan løse. Problemer som islamisk ekstremisme, antidemokratiske holdninger, vold, korruption, social kontrol og et nedværdigende syn på kvinder. Her har tankefriheden, samvittighedsfriheden samt tros- og religionsfriheden trange kår. I mange af disse lande ser vi altså en alvorlig undertrykkelse, og vi frygter, at såfremt vi ikke bliver stillet hårde, men rimelige krav, så kommer de ikke til at ændre på noget som helst.

De mange forskellige kirkelige organisationer udmærker sig ved i høj grad at være drevet af ildsjæle med lokal forankring. Den lokale forankring er med til at sikre, at et projekt bliver en succes, ligesom det er afgørende, at der er tillid mellem de forskellige parter. Kirkelige organisationer er ofte de første i et område og de sidste, der forlader det. De er til stede overalt i verden.

Borgerne i afrikanske lande nærer stor mistillid til centralregeringerne, hvilket også betyder, at kristne i disse lande er dobbeltmarginaliserede. Til gengæld er der en høj grad af tillid til kirkelige organisationer i Afrika, hvorfor det giver mening at lade bistandshjælpen gå direkte til kristne og kirkelige organisationer, der arbejder med og for kristne i Afrika.

4. BESKYT DYR OG SKOVE I ULANDENE

I Dansk Folkeparti holder vi med dyrene. Vi ønsker en rig natur, et godt miljø og et sundt klima. Naturen og kloden er vores fælles eje. Jorden er forbundet i et kæmpe økosystem, og det kan vi ikke ignorere i vores ulandshjælp. Også på dette punkt ligger vi ret tæt på det danske folk, da 59 pct. af danskerne mener, at klima- og miljøhensyn bør prioriteres meget højt i vores udviklings-samarbejde.

Lande, som intet gør for at beskytte deres smukke og truede dyr som elefanten og næsehornet, skal ikke modtage bistandshjælp. I Tanzania, som modtog næste 300 mio. kr. i 2020,¹² blev antallet af elefanter således halveret fra mere end 100.000 i 2009 til mindre end 50.000 i 2014. I dag er tallet vokset til 60.000 elefanter. Pengene kan med fordel gå til lokale miljø- og dyreorganisatio-ner i stedet for til korrupte centralregeringer.

Vi skal i Danmark stille større krav til lande, hvor krybskytter har frit lejde. Vi vil ikke acceptere, at Afrikas store dyr på savannen bliver skudt og solgt.

¹² Danmarks bilaterale bistand til Afrika. <https://openaid.um.dk/da/oda/qma/?Y=2020>

5. DANMARK SKAL PRIORITERE SMÅ LANDE

Vi ønsker, at den danske ulandshjælp skal omlægges, så den hovedsageligt kommer små lande til gode.

Ved kun at give til små lande, små samfund og små organisationer sikrer vi, at vore bidrag ikke forsvinder på grund af hjælpen fra større donorlande. Vi går ind for den nære og lokale kontakt som ligeværdige. De små lande, små samfund og små organisationer, der modtager midler fra Danmark, vil komme til at føle et større ansvar over for os som land, over for de danske skatteydere, som har givet pengene, og over for de midler, som de rent faktisk modtager. De vil samtidig føle et større ansvar over for det lokalsamfund, hvor pengene skal bruges.

Vi skal prioritere lande, som er tættere på os, og som er samarbejdsvillige. Hvorfor giver Danmark eksempelvis penge til et fjernvarmeprojekt i Kina,¹³ hvor BNP pr. indbygger er næsten tre gange så højt som i Ukraine, og som ligger mere end 7.000 kilometer fra Danmark?¹⁴ Kina er ikke et uland, men udnytter os kynisk og modtager gerne penge fra os, alt i mens de bruger tusindvis af milliarder på at opkøbe europæiske virksomheder.^{15 16}

13 Project: Shangri-La District Heating Project. <https://openaid.um.dk/da/Projects/DK-1-182488>

14 BNP pr. indbygger (USD) for Ukraine og Kina – Verdensbanken <https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.PCAP.CD?locations=UA-CN>

15 How China Is Buying Its Way Into Europe – Bloomberg, 23.04.2018. <https://www.bloomberg.com/graphics/2018-china-business-in-europe/>

16 Supermagten Kina klassificerer sig selv som et uland. Og får bistand af Danmark. – Jyllands-Posten, 14.02.2021 <https://jyllands-posten.dk/politik/ECE12750158/supermagten-kina-klassificerer-sig-selv-som-et-ulan-og-faar-bistand-af-danmark/>

6. VI SKAL SELV BESTEMME MERE OVER HJÆLPEN

Vi ønsker at vende de senere års tendens, hvor vi giver en større andel i multilateral støtte via internationale organisationer som EU og FN, og mindre i bilateral støtte direkte fra Danmark til modtagerlandet. Tidligere var det sådan, at fordelingen skulle være cirka 50/50¹⁷ til hver. De sidste ti år er dette kompromis langsomt gået i glemmebogen, og uden videre debat er fordelingen i dag i den multilaterale bistands favør.¹⁸ Det skyldes, at det er nemmere at op- og nedskalere bidrag til internationale organisationer, hvorfor Udenrigsministeriet blot lukker danske programmer. Den logiske konsekvens af besparelser eller politiske omprioriteringer er altså ifølge Udenrigsministeriet at sløjfe danske programmer og bevare bidragene til de internationale organisationer. Det er ikke godt.

a. Andelen af bilateral bistandshjælp skal øges og den multilaterale hjælp reduceres

Danmark skal beholde en større del af ulandsbistanden på egne hænder og bevare beslutningskompetencen over hjælpen. Maksimalt 25 pct. af den totale bistand må være multilateral, inkl. den øremærkede multilaterale støtte, der gøres op som bilateral støtte. Et tæt samarbejde mellem bistandsyderen, Danmark, og organisationen i modtagerlandet er den bedste forudsætning for et tillidsfuldt og givtigt samarbejde. Danske skattekroner skal ikke uden videre gives væk til store internationale organisationer som FN og EU.

Danmark skal derfor reducere sine udgifter til multilateral støtte og til den såkaldte øremærkede multilaterale støtte, der fejlagtigt opgøres som bilateral støtte. Eksempler på multilaterale poster opført under bilaterale udgifter¹⁹ er f.eks. 'FN's udviklingsprogram' (UNDP – 346 mio. kr.), 'mul-

17 Danmarks fald fra udviklingstinderne: Den skrantende bilaterale bistand, 14.12.2018, DIIS
<https://www.diis.dk/publikationer/danmarks-fald-udviklingstinderne-skrantende-bilaterale-bistand>

18 Dansk bistand via multilaterale tordner frem, 24.04.2020, Global Nyt
<https://globalnyt.dk/content/dansk-bistand-multilaterale-tordner-frem>

19 Danmarks officielle bistand til udviklingslandene fordelt på hovedkategorier, 2020
<https://openaid.um.dk/da/oda/main-categories/?Y=2020>

tilateral humanitær bistand' (278 mio. kr.), 'FN's øvrige bistandsprogrammer' (267 mio. kr.), 'FN's børnefond' (UNICEF – 93 mio. kr.) osv.

Den foreslåede fordelingsnøgle, hvor maksimalt 25 pct. af den totale bistandshjælp må være multilateral, skal sikre, at vi i fremtiden i højere grad får selvbestemmelse over, hvad vi ønsker at støtte, og hvordan vi gør det. Det betyder også, at vi vil prioritere danske organisationer og danske initiativer og dermed sikre, at den opnåede viden og kompetence ligger hos danskere.

b. Halvdelen af ulandsbistanden skal være bundet

Kun 26 pct. af danskerne mener, at Danmark fører god kontrol med anvendelsen af de penge, vi bruger på udviklingssamarbejde.²⁰ Det er ikke tilfredsstillende og formentligt et resultat af, at pengene bliver givet væk til store internationale organisationer. Som en del af hjemtagelsen af den danske bistandshjælp ønsker vi, at minimum halvdelen af den bilaterale bistandshjælp skal være bundet. I dag er cirka 3 pct. af Danmarks bistandshjælp bundet. Bunden bistandshjælp betyder, at pengene skal bruges i Danmark eller på bestemte udbydere, som vi har valgt. I OECD er 78,7 pct. af ulandsbistanden ikke bundet.²¹ Den bundne bistandshjælp skal fortrinsvis komme kristne og kirkelige organisationer til gode (25 pct. af bistanden), dyr og miljø (10 pct.), humanitær bistand/nødhjælp (15 pct.) og mikrolån bundet op på en erhvervsstrategi (resten).

Formålet er at støtte de mennesker, vi har noget tilfælles med og forbinde den bundne bistandshjælp med en veldefineret erhvervspolitisk strategi i modtagerlandet. Det er afgørende, at den hjælp, vi yder, giver modtagerlandet bedre forudsætninger for at klare sig selv. Denne todelte plan om både at støtte gennem bunden bistandshjælp (herunder lån) og at udarbejde en erhvervspolitisk strategi med modtagerlandet hænger naturligt sammen med vores ønske om i højere grad end tidligere at prioritere små modtagerlande.

c. En større andel af hjælpen skal være nødhjælp

Danmark skal fortsat afsætte midler til nødhjælp, såkaldt humanitær bistand. Den humanitære bistand er den mest nødvendige og kritiske form for bistand, der kan gives, og også den som danskerne typisk forbinder med begrebet ulandsbistand. Den gives i forbindelse med menneskeskabte og naturskabte katastrofer, såsom krig og oversvømmelse. Det kunne være f.eks. fødevarer, telte, tæpper og medicin. I Danmark bruger vi cirka 1,5 mia. kr. årligt på afhjælpning af humanitære katastrofer, og denne helt basale hjælp vil vi blive ved med at give også i fremtiden. I den nære fremtid vil vi prioritere at hjælpe kurerne med humanitær bistand, så de effektivt kan bevogte tilfangetagne islamiske krigere i f.eks. al-Roj og al-Hol lejrene.

20 Danskernes kendskab og holdninger til det danske udviklingssamarbejde og verdensmålene, 2019, Udenrigsministeriet <https://um.dk/~media/um/danish-site/documents/danida/det-goer-vi/u-landsoplysning/rapport pct.20 pct.202019 pct.20 pct.20danskernes pct.20kendskab pct.20og pct.20holdninger pct.20til pct.20det pct.20danske pct.20udviklingssamarbejde pct.20og pct.20verdensmlene.pdf?la=da>

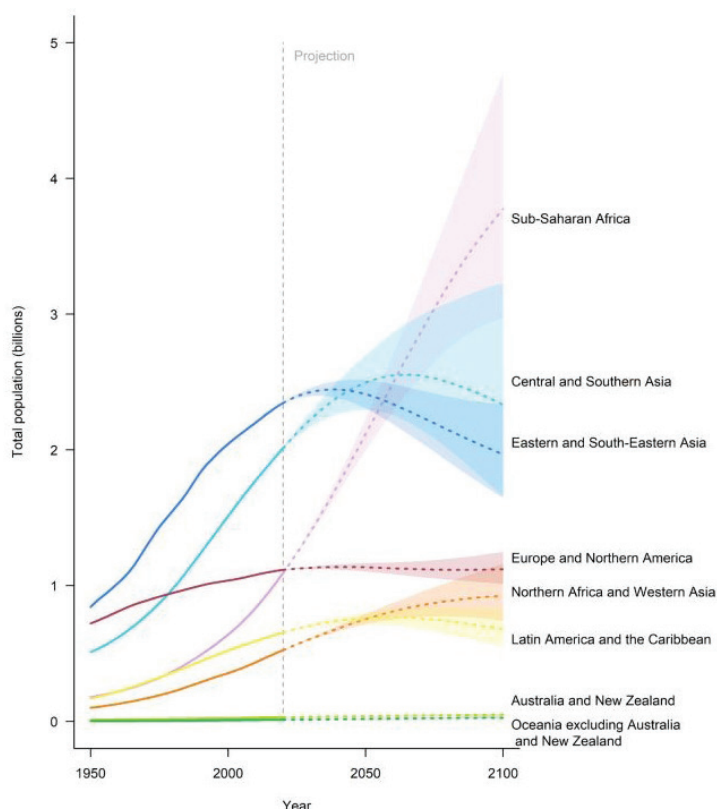
21 Bunden og ubunden udviklingsbistand, nyeste tal 2018. Tying Status of ODA by Individual DAC Members, 2018, percentages

7. BÆREDYGTIGHED OG LIGESTILLING MED FAMILIEPLANLÆGNING

Lande, som ønsker at modtage vores midler, skal have en klar plan for befolkningstilvæksten i deres lande. For vi er rigtig mange mennesker her på jorden, og vi bliver flere. Mindre end 3 pct. af befolkningstilvæksten kommer til at være i ligesindede vestlige lande.²² Konsekvensen mærker vi i dag. Naturen lider, naturressourcerne er knappe, og mennesker, især i den tredje verden, er ikke i stand til at brødføde sig selv i de asociale og fejlslagne stater, de bor i. Kombinationen af miljøproblemer, ressourceknaphed, manglende social mobilitet og økonomiske muligheder med dertilhørende migrationsstrømme er farlig, og én vi ikke kan sidde overhørig. I tredjeverdenslande, som er de typiske modtagere af ulandshjælp, er befolkningen vokset eksplosivt. Eksempelvis boede der i Afrika ved afslutningen af 2. Verdenskrig under 200 mio. mennesker, i dag bor der 1,35 mia., og i 2050 anslås det at der kommer til at bo henved 2,5 mia.²³ Bare i subsaharisk Afrika vil der ifølge FN's beregninger teoretisk set være op mod 5 mia. mennesker i år 2100.

Figur 1. World Fertility and Family Planning 2020, United Nations

Population size by region, estimates and projections (with 95 per cent prediction intervals), 1950-2100

22 Trend Compendium 2030, Roland Berger, 2017
<https://www.rolandberger.com/en/Insights/Publications/Trend-Compendium-2030-Megatrend-1.html>

23 Population of Africa. <https://www.worldometers.info/world-population/africa-population/>

Den eneste måde, vi effektivt kan skabe en bæredygtig og politisk stabil jordklode, er gennem familieplanlægning. Det er en effektiv måde at forbedre de generelle livsvilkår på, ikke mindst for piger og kvinder.²⁴ Økonomien forbedres, færre børn bliver tvangsgift, analfabetisme falder, vold med børn og kvinder falder, og kvinder får bedre adgang til arbejdsmarkedet og den politiske proces. Med en effektiv familieplanlægning i den tredje verden risikerer vi ikke, at millioner af flygtninge og migranter kommer til Danmark, fordi der ikke er plads eller muligheder, hvor de selv kommer fra.

Gør vi ikke noget, er det snart for sent, og derfor skal alle lande have en effektiv familieplanlægning for at modtage dansk ulandshjælp.

24 World Fertility and Family Planning 2020, United Nations
https://www.un.org/development/desa/pd/sites/www.un.org.development.desa.pd/files/files/documents/2020/Aug/un_2020_worldfertilityfamilyplanning_highlights.pdf

BILAG

I nedenstående bilag 1 er oplistet lande, som Danmark giver ulandsbistand til. I en lang række af modtagerlandene er det meget svært eller endda livsfarligt at være kristen iflg. den førende NGO Open Doors ("Åbne Døre"), som laver en årlig opgørelse over, hvilke 50 lande det er sværest og farligst at være kristen i. En lang række af landene, primært i Afrika og Mellemøsten, som ikke er på listen i 2021, har tidligere været på listen. Listen er kendt som World Watch List 2021.

Modtagerland	World Watch List	Årsag til forfølgelse
Afghanistan	2	Islam
Afrika	-	
Afrika syd for Sahara	-	
Albanien	-	
Argentina	-	
Asien	-	
Bangladesh	31	Islam
Belarus	-	
Bhutan	43	
Bolivia	-	
Bosnien-Herzegovina	-	
Brasilien	-	
Burkina Faso	32	Islam
Burma (Myanmar)	18	Buddhisme
Central Afrikanske Republik	35	Islam
Colombia	30	Organiseret kriminalitet og korruption
Congo, Den Demokratiske Republik (DRC)	40	Islam
Congo, Republikken (Brazzaville)	-	
Cuba		
Egypten	16	
Etiopien	36	Ortodokse kirke, islam
Europa	-	
Filippinerne	-	
Gaza/Vestbredden	-	
Georgien	-	
Ghana	-	

Modtagerland	World Watch List	Årsag til forfølgelse
Indien	10	Hinduisme
Indonesien	47	Islam
Interregional	-	
Irak	11	Islam
Iran	8	Islam
Jordan	38	Islam
Kenya	49	Islam
Kina	17	Kommunisme
Kirgisistan	-	
Libanon	-	
Liberia	-	
Libyen	4	
Mali	28	Islam
Marokko	27	Islam
Mellemøsten	-	
Mexico	37	Organiseret kriminalitet og korruption
Moldova	-	
Mozambique	45	Islam
Nepal	34	Klanundertrykkelse
Niger	-	
Nigeria	9	
Nord- og Centralamerika	-	
Pakistan	5	
Serbien	-	
Somalia	3	
Sri Lanka	-	
Sudan	13	Islam
Sydafrika	-	
Sydsudan	-	
Syrien	12	Islam
Tanzania	-	
Tunesien	-	
Tyrkiet	25	Islam
Uganda	-	
Ukraine	-	
Vietnam	19	Buddhisme
Yemen	7	
Zambia	-	

Christiansborg
1240 København K
Tlf. 33 37 51 99
df@df.dk
www.df.dk